

Rada imam varno okolje in dobro vodstvo

Pogovor z Lizo Marijo Grašič

PETRA VIDALI

Res ste v **SLG** Celje že od leta 2013, ampak vseeno ste najbrž najmlajša igralka, ki je postala "igralka leta". Kaj oziroma kdo je, razen vas samih seveda, najbolj zaslužen za to: vzdušje in motivacija v ansamblu, dobra repertoarna politika, dobri režiserji ...?

"Ne bi govorila o splošnem vzdušju v ansamblu, temveč o vzdušju, ki se pri vsakem projektu vzpostavi na novo. To je po moje ključno za kreativnost, moji kolegi in zunanji sodelavci so absolutno zaslužni. Prav tako mi repertoarna politika omogoča, da se spopadam z velikimi nalogami, se torej razvijam. Sem igralka, ki ima rada varno okolje in dobro vodstvo, zato je vloga režiserja zame izredno pomembna. Pri Mateji Koležnik sem tako rekoč doživela razsvetljenje, hočem reči, ogromno sem se naučila. Mogoče delam Jerneju Lorenciju krivico, saj sem se od njega učila štiri leta na akademiji, zato tista dva meseca nista bila tako intenzivna. Je pa on mojster ustvarjanja dobrega vzdušja, povezovanja ekipe ..."

Ker ste imeli to srečo (ob znanju kajpak), da ste dobili redno zaposlitev takoj po akademiji, vas moram vprašati: zdi se, da AGRFT igravec dobro pripravi na delo. Kako pa je pripravljena za vključitev gledališka mreža?

"Moj letnik je prva generacija bolonjca, torej z vsemi kasnejšimi generacijami vred po štirih letih nima zadostne stopnje izobrazbe. Študij se torej ni skrajšal, nasprotno. Akademija ima nalogo, da mlade igralce pošlje 'v svet', mlad igralec torej začne delati, hkrati pa mora pridobiti papir za 7. stopnjo izobrazbe. Magisterij je sicer odlična priložnost za samostojen projekt, a meni je povzročal težave zaradi razporejanja časa in energije. Nihala sem med pridobivanjem papirja, da bi zadovoljila birokracijo, in željo, da bi zadevo, ki sem se je lotila, opravila čim bolje. Hkrati pa se ne morem pritoževati, saj 'sedim na plači' in si mislim, da je na svobodi za mladega igralca brez zadostne izobrazbe še veliko težje. Avtorska pogodba ti pobere skorajda polovico honorarja, hkrati pa ne ureja

zavarovanja. Za status kulturnika pa potrebuješ nekaj izkušenj in kilometrine in ga torej težko dobiš takoj po akademiji."

Vam najbrž ni žal, da niste ostali na svobodi?

"Ne, nikakor mi ni žal. Seveda se včasih vprašam, kako bi se zadeva odvila, če bi ostala na svobodi. Igralec v Celju se lahko hitro počuti odrinjenega iz središča dogajanja, predvsem prezrtega. A še zmeraj delamo teater, jaz se učim, rastem. Dvomim, da bi na svobodi v tako kratkem času dobila vse te prilike, ki so me doletele tu. Ne, res mi ni žal, da sem šla v Celje."

V pretekli sezoni ste odigrali, in ste zanju tudi nagrajeni, dve res ključni vlogi, v Učenih ženskah in Rose Bernd. Prva ni glavna, je pa najbolj misteriozna in v nekem smislu neopredeljiva, neulovljiva. Ker je cela uprizoritev nastajala dobesedno na odru, mimo teksta: kako ste se je lotili?

"Like smo začeli graditi na podlagi njihovih glavnih značilnosti in mreže odnosov, kar smo črpali iz Molièra. Lorenci me je potem usmeril v iskanje razlike med mojim likom in ostalimi (Učenimi) ženskami. Morala sem torej opustiti pisanje raznih monologov in kasneje še igranje klavirja in se začeti ukvarjati z golo prezenco, prisotnostjo in pozornostjo. V tistem času sem pisala magisterij iz umetniške besede in sem imela besed vrh glave. Tudi zato mi je Henrieta in celotna predstava tako ljuba."

Uprizoritev Rose Bernd ostaja zvesta Hauptmannovi dramski predlogi in režijski poetiki Mateje Koležnik, ki vse bolj fokusira gledalčev pogled. Kaj je to pomenilo za vas, za Rose Bernd?

"Kot rečeno, imam rada dobro vodstvo. Sem tudi natančna in slabo funkcioniram v neredu (razen v tistem, ki sem ga organizirala sama). Hočem reči, da je Mateja mogoče idealna režiserka zame. Všeč mi je njeno pozorno oko, ki mu nič ne uide, dotakne se prav vseh segmentov odrskega življenja, nič ni kar samoumevno. Ne samo, da sem dobila nekaj zelo koristnih orodij, spoznala sem marsikaj o sebi in človeku nasploh."

Po takšnih vlogah, režiserjih, uprizoritvah se igralec dobro "zalaufa", ne? Kako boste zalet uporabili v tej sezoni, kaj vas čaka?

"Ja, zaleta mi res ne manjka. Trudila se bom vse to, kar sem se naučila, tudi ohranjati v zavesti, ostajati odprta

"Dvomim, da bi na svobodi v tako kratkem času dobila vse te prilike, ki so me doletele tu. Ne, res mi ni žal, da sem šla v Celje." Foto: SLG Celje

za novo in ne zapadati v stare samoumevnosti. Tudi na osebnem področju sem na pragu velikih sprememb, torej rasti. Jeseni imam bolj kot 1. januarja občutek, da je prišlo novo leto. Veselim se ga, veselim se nove sezone, naslednji študiji, ki me čaka, pa sta Romeo in Julija."

Trudila se bom ostajati odprta za novo in ne zapadati v stare samoumevnosti